

De „echte” minima 1985

Sinds 1981 kent ons land een speciale toelage voor de mensen die alleen of met anderen van één minimum inkomen moeten rondkomen. Dat is de „echte” minimumuitkering.

Die beoogt de koopkracht van diegenen die voor het eerst in zo'n kwetsbare situatie terecht komen op peil te houden. Heeft men die uitkering eenmaal gehad, maar blijft men ook in het volgende jaar tot de „echte” minima behoren dan maakt men in dat jaar de koopkrachtdaling van iedereen mee.

De meerjarige „echte” minima gaan dan ook met vertraging van één jaar er wel degelijk op achteruit. Dat is een uitvloeisel van het systeem. Zouden de meerjarige „echte” minima telkenjare opgehoogd worden dan zouden ze in zo'n 10 jaar de modale werknemer inhalen. Inkomenspolitiek gezien is dat hoogst onwenselijk. Budgettair gezien is dat ook niet op te brengen. Om voor de meerjarigen toch iets extra's te doen krijgen ze vanaf dit jaar een meerjarige-toeslag boven op de basisuitkering.

Die geldt alleen als een tegemoetkoming. De formulering van de troonrede ging helaas aan dit gegeven rondom de meerjarige „echte” minima voorbij. Daarin had moeten staan dat de koopkracht voor het overgrote deel van de sociale minima in 1985 zou worden gehandhaafd met uitzondering van de meerjarige „echte” minima als gevolg van de systematiek van de „echte” minimum-uitkering.

De groep meerjarige „echte” minima die al van vóór 1984 dateren, dalen in 1985 met -4,6% in koopkracht als geabstraheerd wordt van de meerjarigetoeslag 1985. De meerjarige „echte” minima die er in 1984 voor het eerst bijgekomen zijn, dalen in 1985 met -3,1% in koopkracht als de meerjarige-toeslag even buiten beschouwing blijft.

Ondertussen heeft het kabinet al wel 200 miljoen gereserveerd voor de meerjarigen-toeslag 1985.

Die 200 miljoen zijn een tegemoetkoming. De VVD-fractie staat een zodanige verdeling van dit geld voor dat deze twee groepen van meerjarige „echte” minima in 1985 een gelijke daling ondergaan. Hun koopkracht zal dan naar schatting uitkomen op -2,5% (in plaats van op -4,6% resp. -3,1%).

Voorts bepleit de VVD-fractie een huurverhoging van 3% in plaats van 4% en indexatie van de kinderbijslag in plaats van bevrozing. Daarmee komt de koopkrachtdaling dicht bij de -2% in 1985. Door het incident rondom de passage in de troonrede is er nog al wat onrust ontstaan over deze meest kwetsbare inkomensgroepen. Daarom zou het niet onredelijk zijn als het kabinet iets meer dan de eerdere 200 miljoen zou uittrekken.

Men zou zich kunnen afvragen tot hoever dat kan gaan. De VVD-fractie kijkt dan naar het inkomensdal voor de meerjarige „echte” minima in 1984. Dat blijkt -1,5% te zijn. Dit zou ook een mogelijk richtsnoer voor 1985 kunnen zijn.

Tijdens de Algemene Beschouwingen zal daar over verder worden gediscussieerd. De VVD-fractie heeft alvast

gepoogd een redelijke begrenzing aan die discussie te geven. Want geheel herstellen van de koopkracht van de meerjarige „echte” minima in 1985 is en blijft niet wenselijk. Enige verdere tegemoetkoming aan deze meest kwetsbare inkomens is daarentegen sociaal alleszins verantwoord.

(Voor nadere informatie: dr. R.W. de Korte, tel. 070-614911, tst. 3127.)

Wet op de Bejaardenoorden

Deze week werden de beraadslagingen over de Wet op de Bejaardenoorden afgerond. De VVD-fractie heeft bij de behandeling van dit wetsvoorstel, dat nodig was voor de voorgenomen wijziging van de indirecte bijstandsfinanciering naar een directe (budget)financiering een aantal amendementen - deels samen met het CDA - ingediend die de wet fundamenteel wijzigden.

Technische uitwerking

Per 1 januari 1985 zullen de bejaardenoorden direct worden gefinancierd, deels uit de eigen bijdragen van de bewoners (vastgesteld en geïnd door de gemeenten) en deels uit de jaarlijks vast te stellen rijksbijdrage als aanvulling op de exploitatiekosten van de bejaardenoorden. Dit rijksbudget zal worden gedecentraliseerd naar de provincies en de vier grote gemeenten, die ook de planning van en controle op de bejaardenoorden hebben, inclusief de verantwoordelijkheid voor de van rijkswege opgelegde ombuigingen in deze sector. De minister houdt slechts de verantwoordelijkheid over de bejaardenoorden met een landelijke functie (onder andere Joodse bejaardenoorden, kloosterbejaardenoorden etc.). De VVD heeft in het kader van de deregulering bij amendement een aantal voorgenomen algemene maatregelen van bestuur (amvb's) alsnog ingevuld. Zo is gekozen voor een vereveningssysteem waarover provincies en grote gemeenten politieke overeenstemming hadden bereikt. Om te voorkomen dat de verevening zou leiden tot kapitaalsvernietiging of ongewenste schoksgewijze sluiting of afbouw van „overcapaciteit” is bij wet vastgelegd dat de verevening niet in 8 jaar zal plaatsvinden, maar in 16 jaar, met een eerste ijkpunt na 4 jaar, opdat het beleid zonodig bijgesteld kan worden.

Consequenties voor bewoners

Materieel verandert er voor de huidige bewoners van bejaardenoorden niets. Hoewel het systeem van financiering verandert, blijft de regeling voor zak- en kleedgeld, alsmede het vrijlaten van een klein deel van het eigen vermogen materieel dezelfde als bij de (vroegere) bijstandsfinanciering. Om geen enkel misverstand over de intentie van het Kabinet te laten ontstaan, is dit nog eens nadrukkelijk in de wettekst neergelegd.

Gecoördineerd bejaardenwerk

Tegelijk met de wijziging van het financieringssys-

teem is ook de reikwijdte van de wet gewijzigd. Teneinde de ouderen zo lang mogelijk zelfstandig thuis te laten wonen, krijgen de provincies de beschikking over een budget voor het zogenaamde „flankerend beleid”. CDA en VVD hebben bij amendement laten vastleggen dat het flankerend beleid tot de verantwoordelijkheid van de gemeenten behoort, en dat de provincies voor dit onderdeel slechts als „doorgeefluik” fungeren. Teneinde te voorkomen dat gemeenten voor een en hetzelfde integrale extramurale ouderenbeleid deels bij de provincie, deels bij het rijk moeten aankloppen is bij wet vastgelegd dat het budget voor gecoördineerd bejaardenwerk, in afwachting van nadere wetgeving (zorgwet en welzijnswet), als tussenstation eveneens gedecentraliseerd wordt naar de provincies en samen met wijkgerichte functies van het bejaardenoord deel uitmaakt van het flankerend beleid. Dankzij deze decentralisatie naar provinciaal niveau is het thans mogelijk om op voorstel van gemeenten een aantal bedden in een bejaardenoord in te ruilen voor financiële versterking van het extramurale ouderenbeleid (herverkeveling).

Doorbreking zorgstructuur

De VVD heeft de nadruk gelegd op de noodzaak te komen tot „zorg op maat”, en gepleit voor het doorbreken van de verkokerde zorgstructuren. Daartoe zal binnenkort een studie worden gestart over mogelijkheden van het kruiswerk binnen de muren van het bejaardenoord en individueel geïndiceerde extra verpleegkundige zorg via het zogenaamde AWBZ-pluspakket.

Tevens is een VVD-motie aangenomen om bij toekomstige wetgeving de benaming bejaardenoord te vervangen door verzorgingstehuis, niet alleen om daarmee af te komen van de stigmatisering maar ook om meer de nadruk te leggen op de functie van het verzorgingstehuis dat in voorkomende gevallen ook open zou moeten kunnen staan voor mensen die nog geen 65 jaar zijn.

De mens in beeld

De VVD heeft nadrukkelijk aandacht gevraagd voor de menselijke aspecten van deze wet. Ten eerste: bij amendement is geregeld dat er onafhankelijke klachtencommissies komen. Ten tweede: bij wet wordt thans geregeld dat noch door provincies noch door de houder van een bejaardenoord beperkingen mogen worden gesteld aan het recht van bewoners hun leven naar eigen inzicht in te richten, anders dan noodzakelijk voor een goede huishoudelijke gang van zaken. Daarmee heeft de VVD de persoonlijke levenssfeer van individuele bewoners van bejaardenoorden bij wet willen waarborgen.

Tenslotte is de VVD niet accoord gegaan met de generieke machtigingsvoorstellen van minister Brinkman, die zonder toestemming van de ouderen de reeds afgegeven (bijstands)machtiging „technisch” wilde wijzigen. Dankzij het VVD/CDA amendement worden de bewoners thans in de gelegenheid gesteld zelf te beslissen of zij al dan niet gebruik wensen te maken van deze „service” van de minister.

(Voor nadere informatie: E. Terpstra, tel. 070-614911, tst. 2118.)

Brandweerwet en Rampenwet

Na een langdurige voorbereidingsperiode werd deze week uitvoerig in de Tweede Kamer gedebatteerd over de wetsontwerpen Brandweerwet en Rampenwet. VVD-woordvoerder Jan Kees Wiebenga begon zijn betoog met erop te

wijzen, dat brand, rampen en oorlogsgeweld geen zaken zijn die zich in een grote populariteit verheugen. Toch zal er – vooral preventief – alles aan moeten worden gedaan om deze zaken buiten de deur te houden. Bij het opzetten van een rampenbestrijdingsorganisatie gaat het om zoiets als een collectieve verzekering: er zal geld, menskracht en materieel moeten worden ingezet om de samenleving zo min mogelijk schade te laten ondervinden van mogelijk onheil. De woordvoerder wees erop, dat we echter niet teveel illusies moeten koesteren. Er wordt in deze wetten uitgegaan van een rationeel opererende overheid. Onderzoeken wijzen uit, dat daarvan in rampsituaties veelal weinig sprake is. Competentieconflicten, formalisme en psychische problemen bij hen die aan de rampenbestrijding deelnemen of daar over de leiding hebben komen voor. Met de Brandweerwet en de Rampenwet wordt echter wel een stap vooruit gezet naar een betere structuur van de rampenbestrijding in ons land. De VVD-fractie kan zich dan ook in de hoofdlijnen van deze wetten vinden. Deze houden in dat de regionale brandweer, die de laatste jaren alom van de grond is gekomen, een wettelijke grondslag krijgt. Zij zal fungeren als kern van de rampenbestrijdingsorganisatie, zowel in vreedstijd als in buitengewone omstandigheden (dan aangevuld met diensten als het Rode Kruis en het Korps Mobiele Colonnies).

De Brandweerwet

Eerste probleem bij de nieuwe Brandweerwet is de verhouding tussen de brandweerregio's en de samenwerkingsgebieden, die op grond van de nieuwe Wet Gemeenschappelijke Regelingen moeten worden gevormd. De territoria hiervoor dienen zoveel mogelijk overeen te komen. De VVD-fractie drong er bij staatssecretaris Van Amelsvoort op aan om bij eventuele problemen gebruik te maken van zijn bevoegdheden. De staatssecretaris zei dit toe.

De staatssecretaris betuigde zijn instemming met een suggestie van de VVD om een combinatie van de alarmcentrales voor de brandweer en voor het ziekenvervoer te bevorderen. Het derde punt waaraan de woordvoerder aandacht besteedde was het nog te centralistische karakter van de wetten. Een VVD-amendement om de aanwijzing van bedrijven welke een bedrijfsbrandweer moeten onderhouden te leggen in handen van de gemeente in plaats van de provincie werd aanvaard. Problemen rezen er terzake van een voorgenomen amendement om de mogelijkheid van rijksvoorschriften over de minimumsterkte van de brandweer te laten vervallen. De staatssecretaris deelde mede, dat aanvaarding van zo'n amendement zou leiden tot het vervallen van een reeds in de meerjarenraming opgenomen bedrag van f 16 mln., bestemd voor uitbreiding van de sterkte van de brandweer. Het overleg over dit amendement is nog niet afgerond.

Aandacht besteedde Jan Kees Wiebenga ook aan de rijksinspectie van het brandweerwezen. Hij wil deze gedecentraliseerde rijksdienst zo mogelijk opheffen. De staatssecretaris zegde een onderzoek toe.

Sprekend over de Rampenwet vroeg de VVD aandacht voor grensoverschrijdende rampen. Er moeten nu snel verdragen komen met België en de Duitse Bondsrepubliek. Een VVD-motie daarover werd eveneens aangenomen.

Buitengewone omstandigheden

Belangrijk punt van discussie was de noodzaak van de eventuele invoering van een zogeheten rampbestrijdingsplicht ter vervanging van de huidige noodwachtplicht. De PvdA en CDA-fracties voelen daarvoor. De regering en de VVD-fractie hebben hun twijfels. In de nieuwe rampbestrijdingsopzet zijn nog maar ca. 4.000 functies te vervullen (in de

oude opzet ca. 15.000). Om daarvoor een civiele dienstplicht in te voeren lijkt niet nodig. Bezwaren daartegen zijn de selectie (het aantal potentieel dienstplichtigen loopt namelijk in de miljoenen), de administratieve rompslomp en de kosten à f 5 mln. Bij de Intrekkingswet B.B. zal hierover definitief worden beslist.

Voor wat betreft de financiering van de rampenbestrijding in oorlogstijd en andere buitengewone omstandigheden is de VVD-fractie van mening, dat hiervoor een doeluitkering nodig is. Deze taak is complementair aan die van de landsverdediging en dan ook een rijksverantwoordelijkheid. Wij moeten af van de jaarlijkse rituele dansen in de gemeenteraden op dit punt, zo stelde de woordvoerder.

De voorgenomen verdeling van het jaarlijks beschikbare budget voor de rampenbestrijding in buitengewone omstandigheden à f 105 mln. gaf de VVD aanleiding op te merken, dat de brandweer ten opzichte van het Korps Mobiele Colonnas nogal karig bedeed leek.

Tenslotte werd een VVD-amendement aangenomen om een bepaling in de Rampenwet op te nemen terzake van vergoeding door het rijk aan gemeenten van excessieve kosten die zich hebben voorgedaan bij daadwerkelijke rampenbestrijding.

(Voor nadere informatie: mr. J.G.C. Wiebenga, tel.: 070-614911, tst. 2092.)

Voorlichting Midden- en Kleinbedrijf

In de voorlichting en advisering voor het bedrijfsleven is een geweldige wildgroei ontstaan.

Vele organen, instituten en vooral bestuurders van de lagere overheden menen zich met deze taak te moeten bezig houden. Het gevolg is dat ondernemers door de bomen het bos niet meer zien en van het kastje naar de muur worden gestuurd. Mede op aandringen van de VVD-fractie is de afgelopen week in de Kamer gesproken om te pogen tot een stroomlijning te komen.

We zijn het tijdperk van de informatie ingegaan, maar we gaan nog niet optimaal om met de mogelijkheden die er zijn. De vormgeving en de doorzichtigheid laten veel te wensen over. Om een gezonde informatiestructuur te garanderen, is een ondersteuning door de overheid nog noodzakelijk.

Vooraf ook omdat de overheid een belangrijke veroorzaker is van de ondeskundigheid van de ondernemer.

Voor wat betreft het geven van voorlichting en informatie moet een ieder die te maken heeft met het bedrijfsleven de gelegenheid worden geboden voorlichting te geven en informatie te verstrekken.

De enige voorwaarde is, dat die voorlichting en informatie juist is.

Het geven van advies aan ondernemers in het MKB is tot op heden voorbehouden aan organisaties van het midden- en kleinbedrijf alsmede aan de stichtingen regionale Dienstverleningscentra, de RDK's, die hiervoor een subsidie ontvangen van de rijksoverheid.

Hierin zal in de nabije toekomst verandering komen, zodat de ondernemer zelf zijn adviseur kan uitzoeken en een subsidie ontvangt om dit advies te kunnen betalen.

Dat betekent dat wordt overgeschakeld van de aanbods subsidiering naar de vraagsubsidiering.

Voor de basisopvang wilde de regering de bestaande Regionale Dienstverlenings Centra, die gevestigd zijn bij de Kamers van Koophandel, hun zelfstandigheid ontnemen en onderbrengen bij een Centraal Beheers Instituut. (Het huidige Centraal Instituut voor het Midden- en Kleinbedrijf).

De VVD-fractie is daarmee niet accoord kunnen gaan en heeft zowel het CDA als de PvdA aan haar zijde gevonden om voor de basisopvang de RDK's te laten bestaan in de huidige zelfstandige vorm.

De RDK's zullen ook in de toekomst de verplichte advisering blijven vervullen voor de gemeentebesturen waar ondernemers aankloppen voor hulp op basis van de Rijks-Groeps Regeling Zelfstandigen. De gehele operatie van ombouw van aanbod naar vraagadvies zal worden uitgewerkt in een plan van aanpak. Dit plan zal medio 1985 uitgewerkt moeten zijn.

Ook de eisen waaraan de adviseurs op de vrije markt moeten voldoen moeten nader worden uitgewerkt. In totaal zullen in principe er 3000 adviseurs bijkomen die in staat moeten worden geacht ondernemers van advies te dienen. Van de ondernemer wordt ook nog een eigen bijdrage verwacht. Voor kleine ondernemers zal er een subsidiëring uitrollen van minstens 70% van de te maken kosten voor een advies wat maximaal twee dagen in beslag mag nemen.

In het debat is er door de VVD-woordvoerder voor gepleit dat de ondernemer in het MKB de hulp dient te krijgen waaraan hij behoefte heeft, en wel gemakkelijk bereikbaar, betaalbaar en snel.

(Voor nadere informatie: A.A.M.E. van Erp, tel.: 070-614911, tst. 2535.)

Starten van een eigen bedrijf

Deze week vond de uitgebreide commissievergadering van het midden- en kleinbedrijf over het startersbeleid plaats.

VVD-woordvoerder Ad Nijhuis had kritiek op het beleid van staatssecretaris Van Zeil. Hij zei: „Als starters net zo traag uit de startblokken komen als het startersbeleid van de overheid, dan hebben ze de wedstrijd al bij voorbaat verloren". De concretisering van het startersbeleid heeft meer dan twee jaar geduurd.

De hoogste prioriteit moet op dit ogenblik het algemeen herstelbeleid zijn, waarbij terugdringen van het financieringsstekort, lastenverlichting en fiscale maatregelen in het middelpunt van het beleid moeten staan. Juist voor beginnende ondernemers is dit van belang. Daarnaast is het nodig om in de economische crisis extra aandacht en hulp aan starters te geven. Zij die de moed hebben nu een bedrijfje te beginnen verdienen onze steun.

Het starten moet echter wel met beleid en selectief gebeuren. Dat wil zeggen, dat starters moeten voldoen aan de vestigingseisen, een goed ondernemersplan, er geen sprake van oneerlijke concurrentie is. Daarnaast geen extra overheidssteun aan starters, die willen beginnen op marktsegmenten met een duidelijke overcapaciteit. De VVD gaat daarom accoord met de voorstellen van de regering met een aanpak door middel van regionaal netwerk voor gestructureerde startersopvang. De Kamers van Koophandel moeten daarbij initiatieven nemen. De gemeenten zullen moeten zorgen voor:

- Voorwaardescheppend beleid
- Waken voor concurrentievervalsing
- Een loket voor vergunningen-verstrekking (contact-ambtenaar)
- De gemeenten moeten echter niet zelf bedrijfseconomische adviezen gaan geven. Slechts doorverwijzen naar de juiste instantie. De VVD heeft kritiek op het voorstel van de regering de kapitaalhelp voor werkloze starters op basis van de gewijzigde Rijksgroepsregeling Zelfstandigen (Rz) te regelen.

Bezwaren zijn:

- Ongelijke behandeling zonder de grens van f 25.000,-. De Rz en daarboven de Kredietbeschikking Midden- en Kleinbedrijf (KMKB), alsmede onderscheid tussen starters met en zonder uitkering.
- Startersopvang en hulp in de sfeer van bijstandswet is „bedrijfsklimatologisch” niet gewenst.
- Het is nu slechts een tijdelijk voorstel. De VVD zegt dan: doe het gelijk goed, en zorg voor het opheffen van knelpunten en belemmeringen in de KMKB.

Kijk vooral naar het oplossen van de eigen vermogens-eis en de houding van de banken. Vooral de banken zijn veel te terughoudend. De VVD bepleit dan ook het bevoorde-len van beschikbaar stellen van risicodragend vermogen.

De VVD stemt in het de aanvullende inkomenssteun gedurende een beperkte periode en onder de nodige voor-waarden via één kanaal: de Rz.

De VVD stelt daarbij wel de eis, dat er een gelijke behandeling komt voor werkloze en niet-werkloze starters. Anders wordt men uitgenodigd eerst werkloos te worden. En dat kan nooit de bedoeling zijn.

De VVD-woordvoerder bepleitte ook dat er in het kader van het beroepsonderwijs onder andere aandacht moet worden geschonken aan het leren ondernemen in de zin van het leren opstellen van een ondernemingsplan.

Al met al staat de VVD positief ten opzichte van de starters. We hoeven maar te kijken naar het nut voor onze economie en werkgelegenheid. Want ondernemingen van zelfstandigen zijn de „broedplaats” voor de economie van de toekomst. Het aantal zelfstandigen in Nederland is boven-dien relatief aan de lage kant in vergelijking met het buiten-land. Dit is het gevolg van de verzorgingsstaat, die gericht is op zekerheden. Die verzorgingsstaat is te ver doorgescho-ten, waardoor wij vooral een werknemersklimaat hebben gecreëerd.

Daarom ook is het oprekken van de sociale zekerheid voor startondernemers eigenlijk niet het meest voor de handliggend. Staatssecretaris Van Zeil heeft in het debat aan de VVD moeten toezeggen om binnen een half jaar meer geëigende voorstellen te doen buiten de sfeer van de Bij-standswet.

(Voor nadere informatie: mr. G.B. Nijhuis, tel.: 070-614911, ist. 2854.)

Monumentenzorg

De deze week behandelde Monumentennota maakt voorlopig een einde aan jarenlange discussies over het te voeren beleid. Echter in onze ogen – en wij staan hierin niet alleen, heeft de minister een kans gemist om concreet aan te geven hoe de Monumentenzorg zich dient te ontwikkelen, welke wijzigingen het zou moeten ondergaan wat betreft organisatie en regelgeving.

Waar worden de verantwoordelijkheden gelegd? De VVD vindt dat monumenten een wezenlijk onderdeel van ons culturele erfgoed zijn en vragen dan ook op die gronden om rijksbemoeienis. Natuurlijk met voldoende ruimte voor belangenbehartiging bij andere ministeries en de verdeling van bestuurlijke verantwoordelijkheden onder de drie be-stuurslagen.

De minister geeft fraaie beleidsintenties aan, decen-tralisatie en deregulatie. Maar niet meer dan dat. Daarom hebben wij aangedrongen op verlegging van meer verant-woordelijkheden naar gemeentelijk niveau! Voorgesteld is het vergunningenbeleid naar die gemeenten te decentrali-

seren die reeds een monumentenverordening hebben. (Wij rekenen erop dat het aantal gemeenten die deze verorde-ning hebben snel zal stijgen).

Daarnaast hoopt de VVD dat in de toekomst de ge-meenten zelf een monumentenplan kunnen maken en uitvoe-ren, uiteraard getoetst aan bepaalde uitgangspunten.

In het kort kunnen wij dus zeggen: de bescherming wordt centraal vastgesteld en de uitvoering van het beleid gaat naar de gemeenten. Grote waarde wordt gehecht aan de particuliere organisaties zoals NCM, Monumentenwacht en Bond Heemschut. Zij zijn nog steeds onontbeerlijk.

Ook werd vanuit de Kamer gesteld dat de aangekon-digde herinventarisatie niet zou mogen leiden dat bepaalde toezeggingen in het verleden gedaan niet gehonoreerd zul-len worden. Bovendien werd gevraagd om een groter gedeelte van het budget voor onderhoud te bestemmen. De minister heeft toegezegd dit te zullen bezien.

Directe aanleiding tot deze nota was natuurlijk de oprichting van het Nationaal Restauratie Fonds. Een fonds waarin institutionele beleggers samen met het rijk deelne-men om hypotheken met lage rente te verschaffen aan „Monument”-houders en waar gezien de vele te verwachten gunstige neven-effecten geen enkel bezwaar tegen bestaat. Omdat dit fonds centraal beheerst dient te worden, hetgeen haaks staat op de decentralisatiegedachte, heeft de VVD een motie ingediend, waarin de minister gevraagd wordt om binnen een jaar met een uitgewerkt bestuurlijk voorstel te komen voor de Monumentenzorg, gebaseerd op deregulatie en decentralisatie.

Zodra dit plan er is zal de inbreng van deze week naast het voorstel gelegd worden en kan de discussie als het ware afgemaakt worden.

Gezien de goede ontwikkelingen binnen een aantal provincies met betrekking tot het monumentenbeleid, heb-ben wij de minister verzocht – en hij heeft dit ook toegezegd – niets bij deze provincies weg te halen en een flexibel beleid in deze te voeren.

(Voor nadere informatie: mevr. S. Heemskerck Pillis-Duve-kot, tel. 070-614911, ist. 2383.)

Aan de abonnees

Alle aanvragen voor rapport nr. 52 van de prof.mr. B.M. Teldersstichting getiteld Sociale Zekerheid zijn intussen verwerkt. In de week van de 8ste oktober worden deze rapporten verzonden.

Aanvragen die na de 16e september bij het secretari-aat zijn binnengekomen kunnen niet meer in behandeling worden genomen.

Alleen als we in een vroegtijdig stadium aan de druk-kerij doorgeven hoeveel rapporten wij willen bestellen voor onze abonnees, ontvangen we deze rapporten tegen een sterk gereduceerde prijs.